

РЕШЕНИЕ

№ 645

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11202** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба от А. А. Х. Д., гражданин на С., чрез пълномощника си адв. Н. Н. от АК – П., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 312, против заповед № 5401 ПАМ – 120 / 28.10.2022 г. на заместник – началник на ГПУ – В., за прилагане на ПАМ „Отнемане правото на пребиваване в Република България“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваната заповед е неправилна и незаконосъобразна, издадено е от некомпетентен орган при съществено нарушение на процесуалния и материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Не се явява и упълномощеният адвокат Н. Н..

Ответникът - Заместник - началник на Гранично полицейско управление – В., редовно уведомен не се явява. Чрез писмено становище на процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, Първо отделение, 45 – ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.09.2022 г., около 08:10 ч. на ГКПП В. Д. мост, за излизане от Република България се е явил лек автомобил „VW“, DE рег. № HEFEA 259, управляван от

сирийският гражданин А. А. Х. Д. А. Haj Jneid Abdulhai, [дата на раждане] , германски травел документ № ZZ3F179H4. С него в автомобила са пътували още десет лица със сирийско гражданство. При извършване на гранична проверка съвместно с РГВ, у служителя работещ на трасе 2 – „изход“ възниква съмнение относно идентичността на лицата под № 8, 9, 10 и 11 и фотоизображението на представените от лицата документи за самоличност. Автомобилът и лицата са отклонени за извършване на допълнителна проверка. Уведомен е ОД ГПУ В.. Пунктът е посетен от ОР и експерт при ГПУ В.. При извършване на справка в АИС „ГК“ се установило, че автомобилът, заедно с лицата без лицето под № 10 има регистрирано влизане в страната на 11.09.2022 г. в 00:38 ч. през ГКПП Капитан А.. Лицето под № 10 е имало регистрирано влизане в страната на 11.09.2022 г. в 00:50 ч. през ГКПП Капитан А. като пешеходец. Лекият автомобил е бил приведен в ГПУ В. и с лицата са проведени ОИМ. Изготвени са експертни справки на травел документи на лицата под № 8, 9, 10 и 11, при което се е установило, че германските травел документи на тези лица притежават обявените защитни елементи, но фото изображенията от документите не са идентични с лицата, представили ги за гранична проверка. От двете пълнолетни лица са снети сведения в присъствието на преводач. Проведено е и скрининг интервю с непълнолетните лица, с преотстъпени документи, в присъствието на служител от Д. към РУ – В., за установяване на тяхната самоличност.

Жалбоподателят А. А. Х. Д., А. Haj Jneid Abdulhai, [дата на раждане] е задържан от 9: 30 ч. на 11.09.2022 г. за срок до 24 часа със Заповед за задържане № 5401 зз - 107 / 11.09.2022 г. и е бил настанен в ПВНЗЛ на ГПУ В.. Били са уведомени разследващ полицай и дежурен прокурор. По случая е образувано ДП със 54013М – 86 / 11.09.2022 г. по чл. 280, ал. 2 НК по описа на ГПУ – В..

С обжалваната заповед № 5401 ПАМ – 120 / 28.10.2022 г. на заместник – началник на ГПУ – В. на А. А. Х. Д. е отнето правото на пребиваване в Република България. На основание чл. 39б, ал. 1 от ЗЧРБ на жалбоподателя е определен срок от 7 дни до 03.11.2022 г. за доброволно напускане на страната. Лицето е напуснало страната през ГКПП „Аерогари“ – летище С. с полет LH 1427 на дата 4.11.2022 г.

Недоволен от издадената заповед № 5401 ПАМ – 120 / 28.10.2022 г. на заместник – началник на ГПУ – В. лицето я оспорва пред състав на АССГ.

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Принудителната административна мярка е форма на административна принуда.

Оспорената заповед, е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица могат да издават този вид принудителни административни мерки. По делото е приложена заповед № 4066з – 485 / 02.04.2021 г. на Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Р. (л. 20 от делото), от която е видно, че той оправомощава главен инспектор Б. С. С. – заместник – началник на ГПУ В. да издава ПАМ по ЗЧРБ.

В хода на съдебното производство не са установени съществени нарушения на процесуалните правила по АПК, свързани с издаването на обжалвания административен акт.

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ, която норма е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България се налага, когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 20 - 22, както и в случаите по чл. 26, ал. 3. В чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, е предвидено издаването на отказ, съответно отнемане на правото на пребиваване, когато има данни, че чужденецът извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави. Основателни са аргументите на процесуалния представител на ответника, че в конкретния случай жалбоподателят е установен като водач на автомобил, който незаконно извежда лица за чужда държава. Видно от приложените и приети по делото доказателства на посочената дата в автомобила са пътували още десет лица със сирийско гражданство. Изготвени са експертни справки на травел документи на лицата под № 8, 9, 10 и 11, при което е било установено, че германските травел документи на тези лица притежават обявените защитни елементи, но фото изображенията от документите не са идентични с лицата, представили ги за гранична проверка. Съдът намира, че административният орган е доказал наличието на фактическите основания, послужили като мотив за издаване на обжалваната заповед. В тази насока е предложение 5401р – 19361 / 28.10.2022 г., утвърдено от административния орган, изготвено от началник 01 ГОДГ при ГПУ В. старши инспектор И..

При това положение, безспорно са налице законовите предпоставки, за отнемане на правото на пребиваване в Република България.

Трябва да се има предвид, че нормата на чл. 40, ал. 1 от ЗЧРБ е императивна по своя характер. Административният орган действа при условията на обвързана компетентност, т. е. той не разполага с избор между юридически равностойни варианти, а има само едно възможно законосъобразно решение. Административният орган прави не преценка, а само проверка дали са налице условията и предпоставките, визириани в хипотезата на правната норма и действа по нормативно предписания му начин. Казано по друг начин, административният орган извършва само констатация относно материалното съществуване на фактите, чиято правна квалификация вече е направена от закона.

След като безспорно жалбоподателят е осъществявал незаконно извеждане на лица за чужда държава, административният орган е трябвало единствено да постанови отнемане на пребиваването, каквото е и направено.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора искането в писмените бележки на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. В полза на ответника трябва да се присъдят разноски в минимален размер – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 45 – ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Х. Д., гражданин на С., чрез пълномощника си адв. Н. Н. от АК – П., срещу заповед № 5401 ПАМ – 120 / 28.10.2022 г. на заместник – началник на ГПУ – В., за прилагане на ПАМ „Отнемане правото на пребиваване в Република България“.

ОСЪЖДА А. А. Х. Д. А. Naj Jneid Abdulhai, [дата на раждане] , германски травел документ № ZZ3F179H4 да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“ разноски за възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: